

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Mastyrvm S. Symphoriani: ex eo quod esxt, apud V. P. L. Surium. Cuius etiam meminit Gregorius Turonensis, de gloria Confessorum cap. 77.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

manus & lachrymas beatum Deo non multo
post spiritum tradidit.

MASTTRIVM S. SYMPHORIANI

ex eo quod est, apud V.P.L. Surium. Cuius etiam meminit Gregorius Turonensis, de gloria Confessorum cap. 77.

Vide Tom. 2.

Annal. C.

Baron. Anno

Domini 73.

22. Aug.

Patria

Genus Sym-

phoriani.

*Berecynthia
est, quam
Cybelem
vacant.*

AURELIANO principe aduersus Christianum nomen diram persecutio-
nis procellam exitante, * Augustodu-
ni erat Symphorianus, Fausti nobilis viri fili-
us; Christiana familia ortus; literis & mori-
bus probè institutus; adeò ut eximiam bonis
omnibus virtutum suarum spem ficeret, ac
non sine admiratione cum supernis ciuibus
magnum eum consortium habere statuerent.
Illustrabat enim eum cælestis sapientia spi-
ritualibus gemmis ornata simplicitas, & ip-
se prudenter male blandientis mundi naufra-
gia vitabat. Per id tempus Heduorum ciu-
itas Augustodunum, antiquæ nobilitatis ti-
tulis & sacrilegæ religionis referta cære-
monijs, diuersis gloriabatur idolorum templis,
errorique seruiens, Berecynthiæ imprimis,
Apollinis, & Diana cultum studio pro-
pensiōri complectebatur. Conuenerat tum ad
Berecynthiæ matris dæmonum profanam so-
lennitatem multa populi frequētia. Porro He-
raclius consularis, ea in urbe ad perquirendos
discutiendosq; Christianos cum primis sagax
& curiosus residebat. Adfuit & Symphoria-
nus, & cum statuam Berecynthiæ, quæ carpen-
to vehebatur, agminibus stipatam populorū
per contemptum adorare nollet, publico sedi-
tionis

tionis prætextu compræhensus tenetur, & Heraclio consulari offertur. Is verò pro tribunali sedens, ait ad eum; Nomen tuum, cōditionem que edicito. Ille respondit; Symphorianus dicitur Symphorianus. Compræhenditur Symphorianus.

cor, Christianus sum. Index dicit; Christianus es. Nos igitur, ut video, latuisti. Nobis huius nominis professio, non magni momenti videtur. Sed cur dea matris effigiem, profana abusione delspectam adorare noluisti? Symphorianus respondit; Paulò antè iam dixi, Christianus sum. Deum viuum adoro, qui regnat in cælis. Simulacrum verò dæmonis non solum non adoro, verum etiam si permittis mihi, malleis illud mea auctoritate comminuam. Tum Iudex; Ille, inquit, non solum sacrilegus, sed etiam rebellis conatur existere. Sed forsitan decretorum Principum ignarus, nimium sibi de nobili familia & indole gloria applaudit. Itaque ab Officio Imperatorum edita recitentur.

Lectis igitur editis, Symphorianus, Iudice urgente ut intenta crimina dilueret, respondit; Nunquam ego hanc statuam aliud, quam diabolicae persuasionis infaustum simulacrum, & publicae perditionis dæmonem putabo. His auditis, Iudex præcipiti furore exasperatus, iussit eum flagris cæsum à lictoribus carceri mancipari. Postea ad certum tempus rursus eum suo tribunali sisti iussit. Producitur ergo è tenebris filius lucis, quem Iudex non minis; sed blanditijs ac promissis aggrediendum ratus; Symphorianus, inquit, sacrificia diis, ut summis palatijs honorib, perfruaris. Sin recusas, hodie te, deos testor, inuitus penitus omnibus excruciatum capi. S. Marryrie pitali sententiæ subjicere cogor. Ad hæc Marryrie responsum.

Oo 5 tyri

*Præclarum
S. Martyris
responsum.*

tyr; Quid, inquit, refert, si vitam quam Christus ex debito soluturi sumus, ex voto soluamus Munera vestra, fucati mellis permixta dulcedine, malè credulis mentibus venena parturiūt. At nostræ opes & diuitiæ semper in Christo sunt: quas nulla vñquā vetustas, nulla temporis diurnitas corrumpit. Cupiditas vestra, etiā omnia habendo nihil possidet: quādoquidem diabolicis obnoxia laqueis, infelicitati perpetuis vritur æstibus. Nobis vero nihil in hoc mundo aufert humanæ fragilitatis lapsura conditio. Gaudia vestra, instar vitri ad foliis splendorem crepanēt dissipantur. Solus Deus noster beatitudinem vendicat sibi.

*Sententia
mortis in
mariyrem.*

*Mater eius
egregiè illum
confirmat.*

*Capite trun-
catus.*

Hæc aliaque Symphoriano prosequente, Iudex furore percitus, ait: Symphorianus publici criminis reus, qui sacris aris nefarijs vocibus iniuriam irrogauit, gladio vltore feriatur. Ea prolata sententia, cum vir beatus duceretur ad mortem, Christi victima futurus, venerabilis mater eius, de muro sedula illū voce & oratione ita exhortabatur; Nata, Nata Symphoriane, memento Dei viui. Concpie fili, concipe animi constantiam. Timere non possumus mortē, quæ citra dubium perducit ad vitam. Sursum, fili, erecto corde, aspice illū qui regnat in celis. Hodie tibi, nata, vita nō tollitur, sed mutatur in melius. Si hodie perduraueris, fili, ad cœlestem gloriam & supernam nobilitatem fortissima commutatione migrabis. Ita ergo S. Martyr extra muros eductus, à carnifice cæsus est purpurei sanguinis sui vnda perfusus. Postea omnes religiosi, sacram eius corpus clausum sublatum, apud fontem, qui extræ agmina publicum v-

clarus, ipsius
sanctum b
honore ea

VITA S.

Anuerno

Episcopi

no S. Salu

Imper.

E PA

lian

subditur

filiam, san

ciaram; &

tutem, fu

nori, led

di facult

improvi

obscrite

magnific

mus, non

domo va

cum ani

scilicet

batur, &

niabatu

domini r

Parro

tutus,

hil soli

zerna

publicum visitur, considerunt; ubi virtutibus coruscat mi-
clarus, ipsis quoque gentilibus, ob miracula & raculis post
sanctorum beneficia stupentibus, maximo in obitum.
honore ea tempestate est habitus.

VITA S. SIDONII APOLLINARIS,

Aruernorum Episcopi. Ex Gregorij Turonensis Vide Tomus
Episcopi, histor. Franc. lib. 2. c. 21. Claruit anno C. Baron.
no Salutis 484. sub Felice Papa, & Zenone Annal. 6.
Imper.

EPARCHIO, Aruernorum Episcopo, vi- 23. Augu-
ste munere functo, Sidonius, prima Gal- Sidonij ge-
liarum nobilitate illustris, ex Praefecto nus nobilissi-
substitutus. Habebat enim Aucti Imperatoris munus.
filiam, sanctissimo matrimonij fœdere sibi lo-
ciatam; & propter admirandam facundiæ vir-
tutem, summo patriæ vniuersitate non modò ho-
nori, sed etiam saluti erat. Tanta namq; dicen- Egregia Si-
di facultate & gratia pollebat, ut plerunque ex donis elati-
morumlo luculentissimè quæ voluisse, nulla quentia.
obligata mora, componeret. Cum autem esset
magnifica sanctitatis atq; ex Senatoribus pri-
mus, non raro ignorante coniuge, argentea è
domo vase auferebat, & pauperibus summo
cum animi gaudio erogabat. Quod illa cù re- Mira eius in
sciceret, animo haud parum commota crucia pauperes li-
batur, & pium sanctissimi viri factum calum- berat.
niabatur; ab lataque, dato tamen egenis precio,
domini restituebat.

Porro Sidonius in episcopali munere consti-
tutus, de præsentis vitæ bonis parùm aut ni-
hil sollicitus, assidua mente & cogitatione
eterna pertrahabat. Quam animi puritatem,
sim.